

Vojku Novaku

predsedniku OK SZDL
Ljubljana Center

Boleče in globoko nas je pretresla vest o prerani smrti našega dragega Stanislava Novaka-Vojka.

Prizadela nas je neizprosna rešnica, da je za zmeraj stopil čez prag smrti in da bo odslej živel samo v opravljenem delu in naši zavesti. Poslovilne besede so lahko samo pomanjkljive v svojem poseganju za nemogočim, da bi v enem samem turobnem trenutku izrekle vso bolečino in hvaležnost našemu dragemu tovarišu.

Njegovo kratko življenje je bilo bogato in plodno, da se nam zdi kakor utrinek, ves svetel, ki v tistih nekaj bornih časovnih enotah razstre svojo čudovitost, pa že ugasne.

Tako je v starosti komaj 52 let, strto od bolezni, ugasnilo njegovo življenje.

Rodil se je na Jesenicah v delavski družini. Bil je od mladosti zvest pripadnik delavskega razreda, skojevec in od leta 1943 član KPJ. Komaj petnajstleten je že deloval v osvobodilnem gibanju na Jesenicah, pozneje pa je odšel v partizane, sledeč idealom NOB in revolucije. Že v partizanih se je kalil, gradil sebe v najusodnejših dneh naše zgodovine. Boril se je v najbolj izpostavljenih enotah narodnoosvobodilne vojske. Vojko Novak je ojeklenel v tveganih akcijah VOS, v duševnih in telesnih naporih osvobodilnega boja, prinesel v svobodo spoznanje, da revolucija na bojnih okopih še ni končana. Zavedal se je, da je potrebno spremeniti in ustvari-

ti nove odnose med ljudmi. Kot preizkušen revolucionar in aktivist je najprej prevzel dolžnost sekretarja OK SKOJ na Jesenicah, nato ga je pot privedla v slovensko in jugoslovansko novinarstvo. Bil je urednik v Mladini, urednik Pionirskega lista, sposoben komentator Ljudske pravice, urednik prve ekonomske revije v Jugoslaviji, urednik revije Borec, več kot poldrugo desetletje pa urednik notranje-politične redakcije oz. vodja govornega programa radia Ljubljana.

Že rana mladost je tako vanj neizbrisno vrezala občutek za položaj malih ljudi, za socialne in življenjske razmere revnih proletarcev. Tako je zrastle iz delavskega razreda, skovan v surovi, a slavni epopeji naše revolucije. Vsa leta po osvoboditvi je Vojko Novak preživel v nenehnem študiju in političnem aktivizmu, ki sta ga navdihovala program zveze komunistov Jugoslavije in Titova vizija izgradnje socialistične družbe. Pri tem ni nikoli varčeval s svojimi silami. Nепrestano si je prizadeval za nova spoznanja pri graditvi socialističnega samoupravljanja.

Bil je iskren mentor generacijam mlajših novinarjev, zavzet delavec v slovenski novinarski in taborniški organizaciji, kateri je kot predsednik posvetil veliko svojih moči.

Kot rdeča nit se prepleta skozi njegovo življenje in delo prepričanje, da je vredno živeti ter služiti razredu in partiji in nikdar

dovoliti, da bi nas načela rjavina birokratizma in karierizma. S svojim delom je dajal vzgled vztrajnosti in doslednosti v krepitvi novih družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov.

Njegova človeška narava je bila taka, da se je loteval svojih nalog z nenavadnim zamahom silovite in širokosrčne ambicije, ki si je zmerom postavljala cilj visoko. Tuje mu je bilo spraševanje samega sebe, ali je slutena vizija v celoti in hitro uresničljiva, zmerom je hotel veliko, in temu cilju je bil predan in izročen do kraja.

Zaradi bistrine svojega venomer izščočega duha in močne prepričljivosti je bil cenjen v vsaki sredini, kjer je neposredno delal. Odprt je bil za vse: kultura mu je bila enako pri srcu kot družbenopolitično življenje, zunanji svet enako kot tisto, kar se je dogajalo doma, v združenem delu. Ob vsem tem pa je imel Vojko izrazit smisel tudi za to, da je znal v pravem trenutku posredovati svoje misli, prežete z bogatimi izkušnjami, dajati napotke za nadaljnje delo in akcijo mladih ljudi. Prav v mladih je videl perspektivo našega jutrišnjega dne. V tem je opravil veliko delo – živel je ustvarjalno.

Danes med nami ni več dragega Vojka. Ugasnilo je veliko in plodno življenje. Svoje življenje je posvetil interesom delavskega razreda iz katerega je zrastle.

Ni še dolgo tega, ko smo se še skupaj pogovarjali o bodočih nalogah pri nadaljnjem hitrejšem razvoju naše občine. Kazal je živo zanimanje za nadaljnjo perspektivo in probleme sedanjega ekonomskega razvoja občine. Predlagal je nekatere rešitve in konkretne akcije. Z velikim elanom in voljo si je prizadeval za boljši jutri. Kot predsednik OK SZDL se je še posebej zavzemal za nadaljnji razvoj in krepitev socialistične zveze kot enotne fronte vseh organiziranih socialističnih sil in najširše demokratične zveze delovnih ljudi in občanov. Velik je njegov prispevek, da je socialistična zveza v občini in mestu dosegla veliko uspehov, izpeljala veliko konkretnih akcij, zlasti v samih temeljih našega političnega sistema to je v krajevni skupnosti. Zato se je toliko teže poslavljal od človeka, ki ga je sredi življenja, dela in polnega poleta kruta smrt iztrgala iz naših vrst.

Zdaj, ko stojimo pred prazni-

no, ki jo je Vojko Novak napolnjeval s svojo človeško postavjo, mislimo predvsem na Vojka človeka.

Predolgo je bil med nami, preveč smo bili navezani nanj in on na nas, da nas ne bi prav ta lik vznemirjal. Z Vojkom si lahko soglašal, lahko si bil drugačnega mnenja, lahko si se z njim tudi spril, raziti z njim se nisi mogel. Poznali smo ga ne samo kot odločnega borca, marveč tudi kot čudovitega tovariša in človeka iz katerega je odsevala enostavnost in toplota. V širino njegove narave in viharneškega temperamenta so bile vse skozi zarisane tiste lastnosti, ki jim pravimo prijateljstvo, tovarištvost, čut za vse človeško, nenačadnje za pomoč v stiski, za vse tisto, kar nas dela ali naj bi nas delalo za socialna bitja.

Smrt Vojka Novaka tako vzburja v vseh, ki smo ga poznali in imeli radi občutek velike, nepravilne izgube. Pogrešali bomo njegovo toploto in širino, skromnost, živahnost in odprtost, s katero je bila prepojena njegova osebnost. Pogrešali bomo njegove preudarne besede na konferencah SZDL, komiteja ZK in DPZ SOB Center, pogrešali njegovo vnemo pri razreševanju številnih vprašanj delovnih ljudi in občanov v združenem delu in krajevni skupnosti, pogrešali iskričnost njegovega duha in neposrednost v tovariških pogovorih.

Presunjeni s sočutjem očita-mo usodi neizrekljivo krutost, da nam je tako zgodaj ugrabila našega Vojka, čudovitega tovariša, ki je imel vselej globlji čut za tuje kot za lastne težave in stiske. V tem se je znal Vojko razdajati, v tem je na naporni poti svojega življenja našel tudi zadoščenje. Bolj kot kaj drugega nam je v mislih to, ko se za zmeraj poslavljam od njega, da besede ne morejo povedati tega kar je v svojem življenju napravil in nam zapustil naš dragi Vojko. Njegovo življenje in delo sta vtkana v sedanost naše občine.

Žalostni smo, ker te ni več med nami, Vojko, žalujemo, kot žalujejo na pol droga spuščene zastave naše revolucije, za katero si ti dal svojo mladost in bil vsak dan pripravljen darovati svoje življenje a ponosni smo, ker smo te imeli.

Za vse to ti neizmerna hvala in slava, dragi naš tovariš Vojko.

Enotna akcijska usmeritev

(nadaljevanje s 1. strani)

ti ter dogovoriti za politično akcijo, kar praktično pomeni, da bo treba prekiniti s prakso občasnega sestajanja. Komunisti se morajo zavedati zlasti tega, da je njihov sestanek – akcijski dogovor! Da bodo temu kos, se morajo primerno organizirati. Pri sleherni nalogi bo treba opredeliti nosilca, pa tudi, kdo bo neposredno skrbel za spremljanje in usmerjanje dejavnosti. Politično delo ne bo moglo sloneti samo na sekretariatu ali sekretarju, ampak na vseh članih osnovne organizacije, sekretar in sekretariat naj bosta le politični »štab« za akcijo.

V vsaki osnovni organizaciji naj komunisti čimprej preverijo svoj akcijski program glede na delovni dogovor na tem seminarju. Z delovanjem

znotraj sistema in v delegacijah naj komunisti z drugimi družbenopolitičnimi dejavniki aktivno in demokratično sodelujejo pri razreševanju družbenih vprašanj. Sleherni komunist se mora zavedati, da je njegovo članstvo v ZK neločljivo povezano z njegovim akcijskim delovanjem. Za krepitev idejnopolitične in akcijske enotnosti ZK pa sta pomembni tako kritika kot tudi samokritika, ob tem moramo razvijati demokratičnost v boju mnenj, spoštovati predloge in argumente v demokratični razpravi. Za poenotenje mnenj pa je potrebno razvijati obliko idejnega in akcijskega povezovanja (posvetovanja, tematske konference, delovne koordinacije sekretarjev OO ZK itd.). Ne bi smeli zanemariti niti povezovanja z drugimi osnovnimi or-

ganizacijami v OZD, ki mora izvirati iz potrebe po enotnem pristopu komunistov k razreševanju resničnih interesov delovnih ljudi. Akcijsko povezovanje komunistov naj spodbudi odpiranje posameznih OZD.

Komunisti – povezovalna sila

S povečano in usklajeno dejavnostjo naj komunisti še bolj postanejo notranja gibalna in povezovalna sila sistema ljudske obrambe in družbene samozaščite.

V množični akciji »Nič nas ne sme presenetiti« bodo komunisti ne le vsestransko sodelovali, marveč bodo v enotni fronti socialističnih sil tvorili jedro akcije.

v. j.

LETNA KONFERENCA DRUŠTVA UPOKOJENCEV GRADIŠČE

27. marca 1979 je bila v krajevni skupnosti Gradišče letna konferenca Društva upokojencev.

Društvo upokojencev v krajevni skupnosti Gradišče deluje eno leto in je v času od svoje ustanovitve doseglo pomembne uspehe ter vključilo v svoje vrste približno 300 upokojencev. Po reorganizaciji Društva upokojencev Center se bo vključilo še 150 članov. Upokojenci se aktivno vključujejo v življenje v krajevni skupnosti.

Na letni konferenci je dr. Lev Svetek vodil razgovor o pokojninskem zavarovanju in obrazložil spremembe, ki so predvidene v zakonu v letošnjem letu. Društvo ima v programu še več zanimivih predavanj iz raznih področij. Prav tako ima društvo v programu razne oblike kulturnega udejstvovanja kot so obiski gledaliških predstav, umetniških razstav, spomenikov iz NOB. Predvidevajo tudi obiske v delovnih organizacijah. Društvo načrtuje tudi športne dejavnosti, ki so primerne (trim, plavanje, balinanje, kegljanje).

V lanskem letu je bilo skupno z društvom upokojencev Center organiziranih 12 izletov. Poleg skupnih izletov pa namerava društvo letos prirediti vsaj 2 samostojna izleta.

Da bi program dela društvo lahko uspešno izvajalo, vabimo k sodelovanju tudi upokojence iz KS Gradišče, ki se še niso vključili.

v. m.